

Sardana de Santa Eugènia

Santa Eugènia de Berga

Ubicació

Comarca: Osona

Coordenades:

Latitud: 41.90008

Longitud: 2.28323

UTM Est (X): 440546

UTM Nord (Y): 4638931

Classificació

Número de fitxa 08246-188

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Música i dansa

Segle XX

Any 1956

Autoria de l'element: Andreu Peralba i Salvador Junyent

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Científic

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach

Data de registre de la fitxa: dv., 19/01/2007 - 01:00

Descripció

Sardana de Santa Eugènia de Berga que porta per títol: Que bonica ets Santa Eugènia Musica: Andreu Peralba Lletra: Salvador Junyent Som la gent de Santa Eugènia que venim tots a cantar la sardana del nostre poble perquè la puguem ballar fins les flors amb harmonia posen goig llum i color i l'ambient és d'alegria tot respira pau i amor. Les places i els jardins del nostre poble et deixa un bes dolç llum per recordar un lloc meravellós on tots podem mirar el verd dels arbres i els ocells cantar Quan passes pels carrers ditxós qui els

mira somriuen els rosers amb el goig teu les roses i els clavells ajuntant un pom que bonica que ets Santa Eugènia Mentre puntegem la sardana amb gran delit als braços tots mirem enlaire I cada punt es un arpegi en l'infinit que tos fem més bonic amb el nostre aire I mentre volen les senyeres per l'entorn els fadrins volten les donzelles Els cors bateguen forts tots donem-nos les mans Ballem la nostra dansa catalans.

Història

Obra d'Andreu Peralba Codina, nascut al Bages 1906, fou músic i mestre de Sallent. Entre les seves obres destaquen: La Plaça de Sallent (1943), Dansaires Sallentins i Pardal enamorat (1948), L'Andreuet (1954), Cel blau, Petit i eixerit i la més bonica de Sants (1955), El tranquil drapaire i Nostra Dansa (1956), El Pepet enamorat i La iaia Lola (1957), És per tu (1958) i Sallent primera ciutat gegantera (1985). Tot i que la sardana no porta data, aquesta es deuria fer, segurament per encàrrec, entre els anys 40 i 50 del segle XX. Es tracta d'una sardana coral, és a dir una composició que té lletra i per tant pot ser cantades. Degut a l'impuls del cant coral i a la utilització per part dels compositors de sardanes de cançons populars, aviat varen aparèixer compositors i poetes que feien sardanes per a lletres, lletres per a sardanes o bé tot a l'hora. Passat el període orfeonístic català, les sardanes corals han entrat en un parèntesi només obert, de tant en tant, per algun intent de relleu. L'origen de la sardana és difícil de determinar, en primer lloc cal remarcar que la dansa circular en col·lectivitat es veu repetida en multitud de danses que no tenen cap relació directa amb la sardana. Cal descobrir per tant l'origen de la divisió numèrica dels passos i compassos, la diferència de les altres. Els únics documents que ens resten de la sardana, abracen el període comprès entre els segles XVI i XVIII. És possible que el ball rodó i el ball mesclat siguin els precursors de la sardana, tal i com l'entenem ara. Les ballades a la plaça del poble es fan molt nombroses durant el segle XIX, hi intervenien gent de totes les edats. El programa es componia de quatre contrapassos, llargs i curts, i es cloïa la tarda amb una sardana. Cap el 1825, apareix la "sardana llarga", com a fruit del desig popular d'evitar el problema d'espai que representava ballar el contrapàs. El primer pas d'aquesta transformació va consistir a duplicar el nombre de compassos de la sardana curta, però sense alterar el seu marc mètric. Després de la guerra, mica en mica, tornen a aparèixer les entitats sardanistes. Al 1950 es constituí l'Obra del Ballet Popular de manera formal, amb l'objectiu de coordinar les entitats propulsors i s'establiren les "Jornades d'Estudis Sardanistes" (1959), el "Dia Universal de la Sardana" (1960).

Bibliografia

Informació oral: Anton Dachs PERALBA, A. (1940-1960) Que bonica ets Santa Eugènia. Partitura.